

поширення фальсифікацій з боку РФ, зокрема :

- розглянути роботу системи безпеки Європейських країн ,таких як Федеративна Республіка Німеччина, Франція, Сполучені Штати Америки, адже імплементація на національному рівні Європейського досвіду може призвести до запобігання атак з боку РФ. Також слід переглянути базові принципи побудови системи національної безпеки держави з метою приєднання України до системи колективної безпеки, яка б гарантовано захищала незалежність, суверенітет і територіальну цілісність нашої держави;

- реформувати складові частини сектору безпеки і оборони України відповідно до потреб ведення воєнних дій у нових умовах сучасного протистояння з фальсифікаціями, враховуючи попередній національний досвід та помилки.

- з огляду на те що більшість країн, в тому числі й Україна є демократичними, тобто влада ґрунтується на визнанні народу єдиним джерелом влади, більшість випадків заворушень, розпочинаються з боку народу. Через це необхідно розглядати людину як основну ціль, ураження противника. Звертаючи увагу на те ,що психіка людини формується з дитинства, вважаємо за потрібне впровадити в систему навчання підручників, які б висвітлювали деструктивний вплив «гібридної війни» на економіку, політичне та соціальне життя населення, а також необхідність боротьби з цим феноменом. З підліткового віку дитина буде зростати у патріотично налаштованому колективі а також зуміє фільтрувати неправдиву інформацію.

Виходячи з викладеного вище, очевидно, що дезінформація населення сьогодні утверджується як основний метод «гібридної війни» Росії проти України. Потрібно стверджувати, що основними засобами застосування фальсифікацій з боку РФ є телебачення та преса. Поширення інформаційних ресурсів, продукції та послуг торкається не лише інтересів України, а й усієї міжнародної спільноти . Тільки широке міжнародне співробітництво здатне забезпечити їх належне використання в інтересах кожної держави. Тому за для ефектвної боротьби з фальсифікаціями необхідно посилювати різні методи протидії та унеможлилювати розповсюдження фейків на початкових стадіях.

1. Литвиненко О.В. Інформаційні впливи та операції. Київ: ВКФ. Сатсанга, 2003. 240 с.
2. Ткач В.Ф. Спецпропаганда як інформаційний складник гібридної війни Росії проти України / В.Ф. Ткач // Стратегічні пріоритети. Серія «Політика». – 2016. – №1(38). – 99-109
3. Гердеген М. Міжнародне право Пер. з німецької. – К.: «К.І.С.», 2011.

Грідіна Катерина Василівна
викладач кафедри
загальноправових дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

РІЗКЕ ЗБІЛЬШЕННЯ ІНФОРМАЦІЇ ТА НОВІТНІ МЕТОДИ ВЕДЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ВІЙНИ ЯК СОЦІОКУЛЬТУРНІ СКЛАДОВІ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ

Сучасне суспільство характеризується небаченим раніше збільшенням впливу інформаційної складової на соціальне буття. Інформаційна діяльність перетворюється на одну з конститутивних складових соціальної реальності. Знання та інформація набувають значення основного та найважливішого ресурсу влади, які дозволяють досягти бажаних цілей за умови залучення мінімальної кількості ресурсів.

Зважаючи на те, що на сучасному етапі розвитку людства інформація отримує першорядне значення як ресурс, засіб виробництва і інструмент виробництва, особливо актуальною постає проблема інформаційної безпеки, яка має системний характер і торкається діяльності основних інститутів і підсистем сучасного суспільства.

Інформаційна безпека може розглядатися в різних аспектах: як фактор соціально-економічного розвитку, як відстеження і класифікація комп'ютерних і мережевих загроз, як збереження і захист технічної і мовної інформації, як новий вид озброєння і як запобігання інформаційній війні [3, с.675]. Одночасно інформаційна безпека є стратегічною категорією, яка входить складовою у ширші, багатокomпонентні поняття, такі як «міжнародна безпека»,

«національна безпека», «національна стратегія» тощо [3, с.171].

В умовах сучасних глобальних та регіональних протистоянь, інформація перетворилася на засіб відстоювання різного роду інтересів, які в деяких випадках реалізуються шляхом експансії, агресії та деструктивних впливів. Саме тому, захист національного інформаційного простору та гарантування інформаційної безпеки стають пріоритетними завданнями сучасних держав [1, 2].

Проблему інформаційної безпеки особистості, суспільства й держави актуалізують також новітні технології інформаційної війни, які змінюють підходи до забезпечення інформаційної безпеки.

Інформаційна війна – широке поняття, яке містить багато аспектів. Воно включає в себе діяльність благодійних міжнародних фондів, соціальних груп, використання нейролінгвістичного програмування тощо [4, с. 61-65]. Інформаційні атаки характеризуються різким дисбалансом позитивних та негативних повідомлень, відсутністю коректного обговорення різних точок зору, що сприяє формуванню в масовій свідомості міфів. Міфи, в свою чергу, виступають засобом соціальної мобілізації та маніпуляції суспільною свідомістю і є похідними від інтересів впливових соціальних груп. В таких умовах життєво необхідним є збереження інформаційного суверенітету, формування ефективної системи безпеки в інформаційній сфері [4, с.82-83].

Не менш впливовим фактором ризику для інформаційної підсистеми соціуму виступає поступова інформатизація суспільства, тобто активне і різке збільшення кількості інформації, її проникнення в усі сфери життєдіяльності суспільства.

Сучасний етап інформатизації суспільства можна охарактеризувати таким чином: з одного боку, відбувається бурхливе зростання інформації за кількісними та якісними показниками, з іншого – суб'єкт інформаційних відносин не здатний за короткий термін обробити весь обсяг повсякденної і наукової інформації, що надходить до нього. Унаслідок цього настає стан інформаційного перевантаження, що призводить до виникнення різних проблем, пов'язаних із забезпеченням інформаційної безпеки [4, с.67-68].

Надлишок низькоякісної інформації, який спостерігається на даному етапі розвитку інформаційного суспільства, призводить до виникнення стресових ситуацій при роботі з інформацією та інформаційними технологіями. Інформаційний стрес – це стан інформаційного перевантаження, коли суб'єкт не справляється з поставленим завданням, не встигає приймати правильні рішення в необхідному темпі, будучи відповідальним за наслідки останніх [4, с.68-69].

Захист від інформаційного стресу – одна з функцій інформаційної культури, яка містить у собі узагальнення, які стосуються інформаційних знань, умінь і навичок людини, її здатності працювати з інформацією тощо. Формування у людини відповідного рівня інформаційної культури перешкоджає виникненню в неї стресових ситуацій при роботі з інформацією та інформаційними технологіями, що призводить до зменшення кількості проблем, пов'язаних із забезпеченням інформаційної безпеки.

Таким чином, інформаційна безпека – одна з гострих соціокультурних проблем сучасного суспільства, під вплив якої потрапляють ключові соціокультурні процеси. Проблемі інформаційної безпеки актуалізують питання надлишку низькоякісної інформації, і пов'язана з цим необхідність формування у людини відповідного рівня інформаційної культури, який перешкоджає би виникненню стресових ситуацій при роботі з інформацією та інформаційними технологіями. Крім того, на стан інформаційної безпеки впливають новітні методи ведення інформаційних війн, направлені на формування міфів, що виступають в якості колосального джерела масової енергії, здатного мобілізувати цілі групи людей до певних дій. Забезпечення інформаційної безпеки вимагає проведення невідпущеної роботи щодо захисту інформації, а також захисту від інформації, що буде спрямована на подолання наявних дезорганізаційно-дисфункційних тенденцій.

1. Данильян О.Г., Дзьобань О.П. Інформаційна безпека України: загрози зумовлені цивілізаційним вибором європейських цінностей. *Політологічний вісник: збірник наукових праць*. К.: ТОВ «Вадекс», 2018. Вип. 81. С. 60-67.

2. Данильян О.Г., Дзьобань О.П., Калиновський Ю.Ю., Моїсєєва Н.І. Національна безпека України в етно-ментальному та міжнародному вимірах: монографія. Харків, 2004. 274 с.

3. Дзьобань О. П., Панфілов О. Ю. Соціокультурні аспекти інформаційної безпеки. *Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право*, 2013. № 2. С. 171-176.

4. Суспільство, людина, право: досвід філософсько-правового дослідження: монографія / О.Г. Данильян, О.П. Дзьобань, С.Б. Жданенко та ін.; за ред. О.Г. Данильяна. Х.: Право, 2018. 350 с.